

Dat boek wil ik

Renee bestudeerde de planken vol met kinderboeken.

Maar een kind, dacht ze, is ze eigenlijk niet meer.

Achter haar stonden de romans voor volwassenen.

Ik kan beter Lynn bellen. Aan een boek voor volwassenen is ze misschien nog niet toe.

- Lynn, helaas thuis.

- Met Renee, fijn in een boekwinkel.

- Geen dierenwinkel? zei Lynn.

- Leuk. Zeg, luister eens...

- Allebei tegelijk?

Renee ging opzij staan, zodat de winkeljuf haar kon passeren.

- Luister eens, komiek, ik ben hier in een boekwinkel.

- Da's inderdaad fijn voor jou. Ik roep al jaren... Renee, ga lezen!

- Heb je aan het kattenkruid gezeten?

Lynn grinnikte.

- Nee, bouwvakkers zijn met mijn flat bezig, binnen en buiten.

- Jeetje.

- Best gezellig, hoor. Je kunt er geen zinnig gesprek mee voeren.

- En dat vind jij gezellig?

- Gezelliger dan een serieus gesprek. Bel jij mij voor iets serieus?

- Ja, zei Renee. Alhoewel... ik zoek een boek voor je dochter.

- Voor haar verjaardag?

- Ik weet dat ze pas volgende maand jarig is, maar ik kwam hier toevallig voorbij.

- Dat is lief van je, zei Lynn. Niet het voorbijkomen, natuurlijk.

- Dat snap ik.

- Al zijn we altijd aangenaam verrast, als je langs komt.

Wederom ging Renee opzij. De winkeljuf was bezig de voorraad aan te vullen.

- Excuseer, zei Renee.

- Geeft niet, zei Lynn.

- Ik had het tegen die mevrouw hier, van de winkel.

- Kun je haar niet om advies vragen?

- Ehhh... nee. De meneer van de kinderboeken is er vandaag niet.

- Aha! Die is vast en zeker een nieuw kindje aan het maken. Omzet, omzet!

- Komt er nog een serieuze reactie? vroeg Renee. Ik heb niet zoveel tijd meer.

Lynn zei eerst iets tegen de haar omzwerrende bouwvakkers. Daarna was Renee weer aan de beurt.

- Je hebt geen meneer van de kinderboeken nodig.

- Ik heb er anders geen verstand van, zei Renee.

- Maar de winkel wel. Kinderboeken staan altijd op leeftijd gesorteerd. Kijk bij de boeken voor kinderen van twaalf jaar en ouder.

Renee liep met haar mobiel aan haar oor langs de schappen.

- Ik zie niks. Mevrouw... Mevrouw, mag ik u iets vragen?

- Natuurlijk mag je haar iets vragen, zei Lynn. Ze wordt er voor betaald.

- Waar staan de boeken voor twaalf jaar en ouder?

- Geeft ze antwoord?

- Even stil, Lynn.

De vrouw keek op van haar werkzaamheden en wees naar de bovenste plank. Renee zag het.

- Sorry, mijn schuld, zei Renee.

- Heb je ze? vroeg Lynn.

- Ja, de leeftijd staat boven de boeken op de hoogste plank.

- Tuurlijk. Het zijn kinderboeken, toch?

- Een beetje onhandig is het wel, zei Renee.

De winkeljuf keek niet blij, maar ze ging stug door met boeken verplaatsen.

- Zie je al iets leuks?

- Als jij een idee hebt, dan graag.

- En de winkelmuts?

- Ik denk niet, zei Renee, dat die er verstand van heeft.

- Goedkoop personeel. Zeker een jonkie?

- Nou...

- Ik weet het al. Een ouwe heks.

- Een ouwe heks, herhaalde Renee.

De winkeljuf zette met een klap een dik boek neer.

- Nee, muts, lachte Lynn. Ik bedoel die winkeljuf.

- O... Renee keek met een schuin oog naar de vrouw. Die zag Renee stiekem kijken.

- Het kattenvrouwtje, zei Lynn.

- Dat ga ik niet herhalen, zei Renee.

- De titel, miepje. Ze had het laatst over een boek met die titel.

- Het kattenvrouwtje...

- Precies, zei Lynn. Godsamme... Heren, wanneer bent u klaar?

- Worden ze lastig?

- Ze veroorzaken een hoop stof.

Renee zocht bij de boeken voor twaalf jaar en ouder.

- Het staat er niet tussen. Wie is de schrijver?

- Weet ik veel, dat zal wel in de computer staan.

Enigszins beschroomd keek Renee naar de winkeljuf.

- Mevrouw, vroeg Renee luid, weet u wie de schrijver is van Het kattenvrouwtje?

- Hij is er niet, zei de winkeljuf, en ik ken maar een paar van die boeken.

Weinig vriendelijk, dacht Renee.

- Kunt u het niet opzoeken in de computer?

- We hebben geen computer.

- Er is geen computer, zei Renee tegen Lynn. Heb je nog een andere titel?

- Een winkel van niks.

- Mevrouw, heeft u soms Een winkel van niks?

Lynn barstte in lachen uit.

- Ik kan niet geloven, zei Renee, dat ik daar ingetrapt ben.

- Een winkel van niks? zei de juf gepikeerd.

- Neemt u mij niet kwalijk, ik wilde u niet...

- Zo kan ik toch niet werken.

Bruusk stond de vrouw op. Ze liep op Renee af en trok voor haar neus een boek van de plank.

- Een winkel van niks... zei Renee zacht.

De vrouw stiefelde alweer terug naar haar werkplek.

- Dat kun je wel zeggen, zei Lynn. Is ze kwaad?

- Enorm. Maar ik heb inmiddels een boek gevonden.

Renee liep meteen naar de kassa. De winkeljuf zat net op haar knieën en moest weer opstaan.

- Dat zal ze leuk vinden, zei Lynn. Ze is dol op lezen.

- Weet ik, zei Renee, terwijl ze de juf het boek overhandigde.

- Wat is de titel? vroeg Lynn.

- Laat dat nou een verrassing zijn.

- O... Ach, we zien wel.

- Dat zien we zeker. Het is een cadeautje, mevrouw.

- Ja, en? zei de winkeljuf, die het boek in een plastic tasje wilde schuiven.

- Tot vanavond, zei Renee. Sterkte met je bouwvakkers.

- Dank je. Tot straks.

Renee borg haar mobieltje op. De juf wachtte ondertussen met het boek in haar hand.

- Dan kunt u wel boos kijken, zei Renee, maar ik wil er een cadeau-papiertje omheen.
- U mag ook naar een andere winkel gaan, als u niet tevreden bent.
- Geen sprake van, zei Renee. Ik wil dat boek.
- Als het dan zo belangrijk is... zei de vrouw, die met tegenzin het boek begon in te pakken.
- Zo belangrijk is het, zei Renee.
- Voor een verjaardag? Lusteloos hield de vrouw een kleurig kaartje op.
- Voor een verjaardag, zei Renee. En om niet te vergeten.